

[Glistrup]

Fremskridtspartiet, at man ikke skal sætte børn i verden, før man kan betale for dem, og det er ikke staten, der skal forsørge børnene; staten skal ikke betale noget til børneforsørgelse.

Vi er selvfølgelig indstillet på at stemme for det lavest mulige beløb, når vi får et sådant forslag, og da det bliver det lavest mulige beløb med skatteministerens forslag vedrørende det punkt, vil vi derfor stemme ja til skatteministerens forslag.

Men når det gælder det allermest følsomme tal overhovedet i dansk lovgivning, nemlig det skattefri bundfradrag, mener vi, at det skulle fordobles, og da vi selvfølgelig helst vil have den størst mulige forhøjelse af det skattefri bundfradrag, vil vi så ganske givet stemme imod skatteministerens forslag for så vidt angår det punkt ud af de 35 punkter.

Forhåbentlig kan man få opdelt forslaget i de 35 forslag, der er tale om, og så vil vi stemme ja til de 7 og nej til de 28. Og da de 28 så ganske klart er noget af det væsentligste i det, vil resultatet, hvis vi virkelig skal opretholde dette bunkebryllup mellem så vidt forskellige ting, der intet har med hinanden at gøre, blive et nej fra vor side til tredje behandling. Men skatteministeren har jo efter hr. Stavads indlæg sine socialistiske venner, så det bliver nok ikke en af de sager, hvor skatteministeren interesserer sig mest for de fornuftige fremskridtssynspunkter, når han kan klare sig med socialisterne, og så må han selvfølgelig gøre det. Men vi må bare én gang for alle gøre os klart, at det er en elendig måde at lovgive på, når man som her sætter fire sager på Folketingets dagsorden i dag, hvor man argumenterer ud fra, at man skal fastlægge niveauet først for folkepension, så for arbejdsløshedsunderstøttelse, så for totalisatorbeløb osv. ud fra, hvordan det har været det foregående år, idet man kaster skidt i hovedet på hinanden ud fra, om man vil forhøje med den ene eller den anden procent.

Vi skal lave en folkepension, der er rimelig, og den skal være meget større. Vi skal lave en arbejdsløshedsunderstøttelse, der er rimelig, og den skal være meget mindre, og sådan skal vi gå de forskellige poster igennem og lade være med, sådan som de tre forslagsstillende ministre har gjort med de forslag, hvoraf vi nu behandler det tredje, at tro, at man kan bruge en eller anden trylleformular ud fra den opfattelse, at vi levede i den bedste af alle verdener i 1989,

og så skal vi regulere alting ud fra det indtil 1990 med en bestemt procent. Det er en fejl-tænkning, der ligger bag alle tre ministres forslag, og for så vidt angår skatteministerens forslag, som vi nu har til behandling, håber vi altså, at vi kan få tid til at dele det op i dets 35 bestanddele, sådan at vi kan analysere de 35 forskellige spørgsmål, der er rejst.

Vi håber også, at vi får det ordentligt udformet, for hvad angår det bilag 2, skatteministeren har fremlagt til lovforslaget, er det helt klart, at han ikke har haft mere papir til rådighed end de 2-3 kolonner. Derfor har vi ikke fået noget at vide om de spændende ting, nemlig hvor meget provenutabet er. Under almindelig del i Skatte- og Afgiftsudvalget foranledigede vi stillet et spørgsmål til supplering af bilag 2 allerede samme dag, forslaget blev fremsat, og forhåbentlig lykkes det skatteministeren snart at give et svar på det spørgsmål, der er stillet, sådan at vi ved, hvilke tal vi skal operere ud fra.

Det er et rodet forslag, der ikke giver fornødne oplysninger og er forkert i sit sigte. Vi siger nej.

Pernille Sams (KF):

Jeg skal undgå at lave en længere historie ud af dette forslag og nøjes med at sige, at vi finder det rigtigt, at reguleringstallet for næste år fastsættes lidt lavere end for i år under hensyntagen til, at reguleringstallet bør harmonere med midtvejsforhandlingernes resultat, som vil betyde mindre lønstigninger næste år end i år.

Det Konservative Folkeparti kan derfor tilslutte sig skatteministerens forslag.

Jens Thoft (SF):

Det er jo sjældent, at SF er enig med hr. Glistrup, men jeg synes i bund og grund, at hr. Glistrups kritik af dette forslag er korrekt. SF er heller ikke i stand til at tage stilling til det foreliggende forslag, uden at vi har fået nærmere beregninger af, hvordan ministeren har fået den åbenbaring, som fastsætter reguleringstallet til 111,4. Udvalget har, som hr. Glistrup gjorde opmærksom på, for længst bedt om at få beregningerne, og da jeg tømte min postkasse ved frokosttid i dag, var svaret endnu ikke fremkommet, og det anser jeg for noget smøleri.

Jeg vil gerne sige, at SF er for, at bundgrænsen forhøjes mest muligt, mens vi er imod, at